

**من خلق الكون؟ ومن خلقتي؟ ولماذا؟
(للحرمين)**

Ko је створио свемир?

Ko је мене створио?

Зашто?

Ко је створио свемир? Ко је мене створио? Зашто?

Научна комисија Председништва за верска питања Светог храма (Кабе) у Меки и Посланикове џамије.

Ко је створио свемир? Ко је мене створио? Зашто?

Научна комисија Председништва за верска питања Светог храма (Кабе) у Меки и Посланикове џамије.

Да ли сам на правом путу?

Ко је створио небеса и Земљу и све што се на њима и у њима налази од величанствених створења које нисмо у стању појмити нити обухватити?

Ко је створио овај прецизни и савршени ред на небу и Земљи?

Ко је створио човека, подарио му слух, вид, разум и учинио га способним да стиче знање и спознаје стварност?

Ко је створио овај прецизни систем у твојем телу и ко те обликовао на најлепши начин?

Размисли о стварању живих бића у њиховој разноликости и разноврсности. Ко их је створио у тако задивљујућим и безбројним облицима?

Како је могуће да овај величанствени космос функционише са својим законима тако савршено, без грешке, током векова?

Ко је тај који је успоставио законе који управљају светом — животом и смрћу, размножавањем живих бића, сменом дана и ноћи, променама годишњих доба?

Да ли је овај свемир створио сам себе? Или је настао из ничега? Или је настао случајно? Узвишени Аллах је рекао:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ۚ ۝۳۵ أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (36)

„Да ли су они створени без Створитеља или су они сами себе створили?!“

„Да ли су они створили небеса и Земљу?! Не, него, они нису убеђени!“ [Ет-Тур: 35-36]

Ако нисмо створили сами себе, а немогуће је да смо настали ни из чега или случајно, онда је једна истина неоспорна: овом свемиру мора постојати велики и моћни Створитељ. Немогуће је да је овај свемир сам себе створио, као што је немогуће да је настао ни из чега или пуком случајношћу.

Зашто човек верује у постојање ствари које не види, као што су сазнање, разум, душа, осећаји, љубав? Зар није зато што види њихове трагове? Како онда човек може да негира постојање Створитеља овог величанственог

свемира, када свуда око себе види трагове Његових створења, Његовог дела и Његове милости?!

Нико разуман неће прихватити да му се каже: „Ова кућа је изграђена, а да нема градитеља“, нити да му се каже: „Ова кућа је настала ни из чега.“ Како онда неки људи поверују онима који тврде да је овај величанствени свемир настао без Створитеља? Како разуман човек може прихватити тврдњу да је ова прецизна и складна хармонија свемира настала пуком случајношћу?

Све нас ово доводи до једног закључка, а то је да овим свемиром управља Велики Господар, Моћни Управитељ, и да је само Он достојан обожавања. Све што се обожава осим Њега је заблуда и не заслужује да буде обожавано.

Господар, Творац, Величанствени

Постоји један Створитељ, Он је Владар, Управитељ, Онај Који обезбеђује опскрбу, Он даје живот и смрт, Он је Тај који је створио Земљу и учинио је потчињеном Својим створењима, Он је тај који је створио небеса и остала велика и огромна створења која се налазе на њима. Он је поставио прецизну равнотежу Сунца, Месеца, ноћи и дана, а која указује на Његову величину.

Он је Тај који нам је подредио зрак без којег не бисмо могли живети, Он је Тај Који нам шаље кишу, и потчинио нам је мора и реке, Он је Тај Који нас храни и чува док смо фетуси у утробама наших мајки, беспомоћни, Он је Тај Који је успоставио проток крви у нашим жилама од нашег рођења до наше смрти.

Тај Господар, Творац и Онај Који обезбеђује опскрбу је Узвишени Аллах.

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾

„Заиста је ваш Господар Аллах Који је небеса и Земљу у шест дана створио, а затим се над Престољем узвисио. Он тамо ноћи дан прекрива и она га у стопу прати, а Сунце и Месец и звезде покоравају се Његовој наредби. Само Он располаже стварањем и одлучивањем! Узвишен нека је Аллах, Господар светова!“ [Ел-'Араф, 54]

Аллах је Господар који је Створитељ свега што постоји у свемиру, како оног што видимо, тако и оног што не видимо. Све осим Њега је створено. Он је једини достојан обожавања и не треба обожавати никога осим Њега. Нема Њему равног у Његовом власништву, стварању, управљању или обожавању.

Ако бисмо, у теоретском смислу, претпоставили постојање других божанстава заједно с Господаром Узвишеним, то би довело до нарушења равнотеже у свемиру. Јер није прикладно да два божанства истовремено управљају свемиром. Аллах, нека је узвишен, каже:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَهِةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾

„Да на Земљи и небесима уистину постоје божанства поред Аллаха, пореметила би се...”
[Ел-Енбија': 22]

Особине и својства Господара и Творца

Господар, нека је узвишен, поседује најлепша имена која су бројна и не могу се набројати. Такође, Он поседује многе величанствене особине које указују на Његову савршеност. Међу Његовим именима су: Створитељ, Аллах, што значи Једини Бог достојан обожавања, без икаквог партнера. Он је Живи, Вечни, Милостиви, Онај Који даје опскрбу и Племенити. Узвишени Аллах је рекао у Часном Кур'ану:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (255)

„Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!“
[Ел-Бекаре, 255]

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ 4

„Реци: Он је Аллах - Један!

Аллах је Уточиште сваком.

Није родио и рођен није,

и нико Му раван није!“ [Ел-Ихлас, 1-4]

Господар који заслужује да буде обожаван поседује својства савршенства

Једна од Његових особина јесте и то да је Он једини достојан обожавања, док је све осим Њега створено: обавезано, подређено и потчињено.

Једна од Његових особина јесте да је Он Живи и Вечни. Све што живи настало је Аллаховом вољом и Његовим хтењем. Он је све створио ни из чега и Он је Тај који одржава њихово

постојање, који их опскрбљује и чува. Господар је Живи, који никада не умире и немогуће је да ишчезне; Он је Вечни, који никада не спава и кога сан не обузима.

Једна од Његових особина јесте и да је Он Ел-'Алим (Свезнајући), Нема ништа на Земљи нити на небесима што је Њему скривено.

Једна од Његових особина јесте да је Он Онај који све чује и Онај који све види. Он чује све гласове и види свако створење. Он зна оно што душе шапућу и што срца крију, и ништа Му није скривено ни на Земљи ни на небу. Нека је Узвишен.

Једна од Његових особина јесте да је Он Свемоћни, кога ништа не може ослабити и чију вољу нико не може осујетити. Он чини шта хоће и ускраћује шта хоће, даје предност и одлаже, и Њему припада савршена мудрост.

Једна од Његових особина је и то да је Он Створитељ, Онај Који даје опскрбу, Управитељ. Он је Тај који је створио створења и управља њима. Сва створења су у Његовој власти и под Његовом контролом.

Његове особине су да се одазива у невољи, помаже потребнима, олакшава тугу. Свако

створење кад западне у невољу или тескобу, нужно се обраћа Њему.

Обожавање се може усмерити само Узвишеном Аллаху, јер Он је Једини савршени који је достојан обожавања, без икога другог поред Њега. Свако ко се обожава мимо Њега, заправо, обожава се неисправно, јер се ради о нечему што је мањкаво и подложно смрти и пролазности.

Аллах, нека је узвишен, нам је подарио разум који може схватити нешто од Његове величине, и усађено је у нама природно стање које воли добро и мрзи зло, и осећа смиреност када се обратимо Аллаху, Господару светова. Ово природно стање указује на Његову савршеност и да Он, нека је узвишен, не може бити описан недостатком.

Није примерено за разумног човека да обожава осим Оног који је савршен. Како би могао обожавати непотпуно створење као што је он или мање од њега.

Онај ко се обожава не може бити ни човек, ни идол, ни дрво, ни животиња.

Господар је изнад небеса, узвишен над свиме, изнад Свог престоља, одвојен од створења. У Његовом Бићу нема ништа од Његових створења, нити у Његовим створењима има ичега од Његовог Бића. Он се не појављује нити

се утеловљује у било чему од Његових створења.

Господару ништа није слично, Он је Онај који чује и види, и нема никога ко би Му био раван. Он је независан о Својим створењима, Он не спава нити једе храну, и Он је величанствен, те није могуће да има супругу или дете. Створитељ поседује карактеристике величанствености и никада не може бити описан потребом или недостатком.

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلَ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۚ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ﴾ 74

„О људи, ево једног примера, па га послушајте: Они које ви, поред Аллаха обожавате, не могу никако да створе ни мушицу, макар се ради ње удружили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли да избаве од ње. Слаб је онај који обожава и онај који се обожава!“

„Они не величају и не познају Аллаха како треба, а Аллах је, уистину, моћан и силан.“ [Ел-Хаџџ: 73-74]

Зашто нас је створио овај величанствени Створитељ? И шта жели од нас?

Да ли их је створио узалудно, а Он је Мудри и Свезнајући?

Је ли разумно веровати да нас је Он створио с таквим прецизним и савршеним планом, и подредио нам све што је на небесима и на Земљи, а да нас је створио без сврхе или оставио без одговора на најважнија питања која нас муче, попут: Зашто смо овде? Шта долази након смрти? Која је сврха нашег постојања?

Је ли разумно да нема казне за неправедне и награде за оне који чине добро?

Узвишени Аллах каже:

{أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ 115}

„Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете вратити?!“ [Ел-Му'минун: 115]

Узвишени Аллах је послао посланике да бисмо сазнали сврху нашег постојања, да нас упуте како да Га обожавамо и како да Му се приближимо, да нам открије шта жели од нас и како да задобијемо Његово задовољство, те нас је обавестио о стањима након смрти.

Аллах је послао посланике како би нам саопштили да је Он једини достојан обожавања, и да бисмо знали како да Га обожавамо, како би нам пренели Његове заповеди и забране, и како

би нас научили племенитим вредностима које, ако их прихватимо, чине наш живот благословљеним и испуњеним благодатима.

Аллах је послао многе посланике попут Ноја, Абрахама, Мојсија и Исуса, и помогао их чудесима и знацима који сведоче о њиховој истинитости и да су послати од Њега, нека је узвишен. Последњи од њих био је Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

Овај посланик нам је јасно објаснио да је живот само испит, и да ће прави живот доћи након смрти.

За оне који верују у Бога и не приписују Му судруге, и који верују у све посланике, Бог је припремио рај. А за невернике који су обожавали неког другог поред Бога, или порицали било ког од Божјих посланика, спремљена је ватра паклена.

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿يٰٓاَيُّهَا اٰدَمُ اِمَّا يٰٓاَتَيْنٰكَمۡ رُّسُلًا مِّنْكُمْ يَفْصُلُوْنَ عَلَيْكُمْ ءَايٰتِيۡ فَمَنْ اَتَقٰى وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ ٣٥ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمۡ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ ٣٦﴾

„О синови Адамови, кад вам између вас буду долазили посланици који вам казују речи Моје - онда за оне који се буду чували и чинили добра дела нема страха нити ће за било чим да тугују.

А они који не буду веровали и речи и доказе Наше буду порицали биће становници Ватре; у њој ће вечно остати.“ [Ел-Е'араф: 35-36]

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢١ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٢٢ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٣ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ٢٤ وَيَبْشِرَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ 25﴾

„О људи, обожавајте Господара свог, Који је створио вас и оне пре вас, да бисте се сачували.

Који вам је Земљу постељом, а небо здањем учинио; Који с неба спушта воду и с њом изводи плодове, опскрбу вашу. Зато не приписујте Аллаху друга божанства, а знате то.

А ако сумњате у оно што смо Ми објавили Нашем слуги Мухаммеду, саставите ви једно поглавље слично томе и позовите и божанства ваша, изузев Аллага, ако истину говорите.

Па ако то не учините, а сигурно нећете учинити, онда се чувајте ватре чије ће гориво бити људи и камење; која је припремљена за невернике.

А обрадуј оне који верују и добра дела чине да њима припадају рајске баште кроз које реке теку! Кад год буду опскрбљени каквим плодом, рећи ће: 'Овим смо и пре били опскрбљени!' А биће им давани плодови само њима слични! У њима ће они супруге очишћене имати и у њима ће вечно боравити." [Ел-Бекаре: 21-25]

Зашто је било много посланика?

Аллах је послао Своје посланике свим народима, тако да ниједан народ није остао без посланика, који их је позивао да обожавају свог Господара и преносио Његове заповеди и забране. Крајњи циљ њиховог позива је био да људи обожавају Аллаха јединог и Свемогућег. Кад год би неки народ почео напуштати или искривљавати оно што им је донео њихов посланик у погледу веровања у Његовом јединству, Аллах би послао другог посланика да исправи пут и врати људе на прави пут вере у Једног Аллаха и покорност Њему.

Аллах је завршио низ посланика са Мухаммедом, нека је Аллахов благослов и мир на њега, који је донео потпуну веру и трајни закон који ће важити за све људе до Судњег дана. Тај закон је потпун и надилази све претходне законе, те Узвишени Аллах гарантује трајност и опстанак овог верског система до Судњег дана.

Особа не може бити верник док не поверује у све посланике

Аллах је Тај који је послао посланике и наредио створењима да им се покорављају. Ко год не верује у једну од посланица, престао је да верује у све њих. Нема већег греха од тога да човек одбаци Аллахову објаву. Стога је вера у све посланике неопходна за улазак у рај.

Зато, дужност сваког човека у овом времену јесте да верује у Аллаха и у све Његове посланике, те да верује у Судњи дан. То се може постићи једино веровањем и слеђењем последњег посланика, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, потпомогнутог трајном наднаравношћу, Часним Кур'аном. Узвишени Аллах је обећао да ће га чувати све док је света и века.

У Часном Кур'ану, Узвишени Аллах спомиње да онај ко одбије веровати у било којег од Његових посланика, он је неверник у Аллаха, порицатељ Његове објаве. Узвишени Аллах каже:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ ١٥٠ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (151)

„Они који у Аллаха и Његове посланике не верују и желе да између Аллаха и Његових посланика у веровању направе разлику, па

говоре: 'У неке верујемо, а у неке не верујемо', и желе да између тога некакав став заузму,

они су заиста прави неверници, а Ми смо неверницима припремили понижавајућу патњу.“ [Ен-Ниса': 150-151]

Зато ми муслимани верујемо у Аллаха и у Судњи дан, како је Аллах наредио, и верујемо у све посланике и претходне књиге. Узвишени Аллах каже:

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِۭ مِنْ رَّبِّهِۭ وَٱلْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّۭ ءَاٰمَنَ بِٱللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍۭ مِّنْ رُّسُلِهٖۙ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ رَبَّنَاۤ وَٱلْاِيْكَ ٱلْمَصِيْرُۙ﴾ (285)

„Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: 'Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!' И говоре: 'Чујемо и покоравамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!'“ [Ел-Бекаре, 285]

Шта је то Племенисти Кур'ан?

Племенисти Кур'ан је Божија реч и Његова објава коју је објавио последњем посланику, Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Он је највећа наднаравност која доказује истинитост његовог посланства. Кур'ан је истина у својим прописима и истина у својим казивањима.

Узвишени Аллах је дао изазов онима који поричу да начине једну суру попут кур'анске, али су они били неспособни да то учине; и то управо због величине садржаја који Кур'ан садржи и свих аспеката људског живота које обухвата на овом и будућем свету. Кур'ан садржи све истините верске чињенице у које се мора веровати.

Такође, обухвата заповеди и забране које човек треба следити када је у питању однос између њега и Господара, или у питањима која се тичу њега самога, или када је реч о релацијама између њега и свих других створења. Све је то прецизно и јасно исказано и појашњено.

Такође, садржи много рационалних доказа и знанствених чињеница које указују на то да Кур'ан не може бити дело људи, већ је то говор Господара људи, нека је Он узвишен.

Шта је то ислам?

Ислам је потпуна преданост Узвишеном Аллаху, на начин да Му се призна Његово јединство, да Му се покори и спроводи Његов верозакон са задовољством и потпуним прихватањем, те да се исказе неверовање у све што се обожава мимо Њега.

Узвишени Аллах је послао посланике са једном поруком, а то је: позив на обожавање

Аллаха Јединог, без икаквих других партнера, и неверовање у све што се обожава осим Аллаха.

Ислам је вера свих посланика, јер је њихов позив био исти, иако су им закони били различити. Муслимани су данас једини који се придржавају истинске вере коју су сви посланици донели, а порука ислама у овом времену је истинита и последња је порука од Створитеља људима.

Дакле, Господар који је послао Абрахама, Мојсија и Исуса, нека је мир с њима, исти је Онај који је послао последњег од посланика, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Закон ислама (шеријат) дошао је да дерогира претходне законе.

Све религије које људи данас практикују - осим ислама - су религије које су производ људи или су биле божанске, али су их људи накнадно извитоперили, тако да су постале мешавина митолошких празноверја, наслеђених митова и људских нагађања.

Вера муслимана је јасна вера која се не мења. Њихова богослужја којима се покорављају су усмерена према једном Богу. Муслимани обављају пет дневних молитви, дају зекат, посте месец рамазан. Њихов устав је Часни Кур'ан, света књига, која је иста у свим земљама. Као што је Узвишени Аллах рекао:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера. А ко год буде приморан на то, када влада глад, без намере да учини грех, па Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе, Милостиви.“ [Ел-Маиде: 3]

Рекао је Узвишени Аллах у Кур'ану:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥﴾

„Реци: ‘Ми верујемо у Аллаха и у оно што је објављено нама, и што је објављено Авраму, и Исмаилу, и Исаку, и Јакову и потомцима, и у оно што је дато Мојсију и Исусу и веровесницима од њиховог Господара; ми никакву разлику између њих не правимо, и ми смо предани Њему.”

„А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима.“ [Али Имран: 84-85]

Ислам је свеобухватан начин живота који се слаже с људском природом и разумом, прихваћен од стране здравих душа. То је Божји закон постављен од стране Великог Створитеља за Његова створења. Он је вера

добра и среће за све људе на овом и на ономе свету. Не прави разлику између раса или боја; људи су једнаки у њему. Нико није привилегован у исламу осим по својим добрим делима.

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

„Оном ко чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, Ми ћемо дати да проживи леп живот и заиста ћемо их наградити бољом наградом него што су заслужили.“ [Ен-Нахл: 97]

Ислам је пут среће

Ислам је вера свих посланика и то је Аллахова вера за све људе, није специфична само за Арапе.

Ислам је пут праве среће на овом свету и вечног благостања на оном свету.

Ислам је једина вера која задовољава потребе душе и тела, и решава све људске проблеме. Рекао је Узвишени Аллах:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ 123 وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى﴾ (124)

„Напустите рај сви“, рече Аллах, „једни другима ћете да будете непријатељи! Од Мене ће да вам долази Упута, и онај ко буде следио

Моју Упуту неће да залута и неће да буде несрећан.

А онај ко се окрене од Моје опомене, тај ће да живи тешким животом и на Судњем дану ћемо да га проживимо слепим.“ [Та-Ха: 123-124]

Шта муслиман добија на овом и на оном свету?

Ислам носи са собом велике користи, међу којима су:

Победа и част на овом свету: да човек буде Божији роб, а не роб страсти, шејтана и телесних пожуа.

Победа на ахирету (будућем свету), тако што ће Узвишени Аллах опростити човеку, бити задовољан њиме, увести га у рај и осигурати му трајно благостање, те га спасити казне у паклу.

Верник ће на Судњем дану бити са веровесницима, искреним верницима, оним који су погинули на Божијем путу и добрим људима. Какво ли је то предивно друштво! А онај који не верује, биће са тиранима, злим људима, злочинцима и онима који чине неред.

Они које Аллах уведе у рај, живеће у вечном благостању, без смрти, болести, бола, старења или туге. Биће им испуњене све жеље. А они који уђу у Ватру, биће у вечној и непрекидној патњи.

У рају постоје ужици које око није видело, уво није чуло, нити их је људска машта икада

замислила. Један од доказа за то је Аллахов говор:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩٧﴾

„Оном ко чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, Ми ћемо дати да проживи леп живот и заиста ћемо их наградити бољом наградом него што су заслужили.“ [Ен-Нахл: 97]

И каже Узвишени Аллах:

﴿فَلَا تَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧﴾

„И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају.“ [Ес-Сеџда: 17]

Шта губи немуслиман?

Човек ће изгубити највеће знање и спознају, а то је знање и спознаја Бога. Изгубиће веру у Бога, који даје истинску сигурност и спокој, како на овом свету и трајни ужитак на будућем свету.

Човек ће изгубити веру и прилику да следи највеличанственију Књигу коју је Бог објавио човечанству.

Човек ће изгубити веру у велике посланике, као и привилегију дружења с њима у рају. Биће у друштву ђавола, злочинаца и идолопоклоника у Ватри, а колико је то лоше место и друштво.

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ 15 لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ
يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَةٌ لِّعِبَادٍ فَاتَّقُونَ 16﴾

„Губитници су, уистину, они који на Судњем дану изгубе и себе и своје породице. Заиста је то очигледан губитак!

Над њима ће да буду наслаге од ватре, а и испод њих наслаге; тиме Аллах плаши Своје слуге. О слуге Моје, бојте се Мене!“ [Ез-Зумер: 15-16]

Ко жели спасење на ахирету, мора бити муслиман, покоравати се Аллаху и следити Његовог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

Једна од истина на којој су се сложили сви посланици и веровесници, мир с њима, јесте да се на ахирету неће спасити осим муслимани који верују у Узвишеног Аллаха, и који Њему нису придружили ништа у обожавању, верујући у све посланике и веровеснике. Сви они који следе посланике, верујући у њих истински, ући ће у рај и биће спашени од ватре.

Дакле, они који су живели у време посланика Мојсија, веровали у њега и следили његове науке, били су муслимани и добри верници. Међутим, након што је Аллах послао Исуса,

обавеза је била на следбеницима Мојсија да верују у Исуса и да га следе.

Они који су поверовали у Исуса, били су муслимани и добри верници. А они који су одбили веровати у Исуса рекли су: „Остаћемо на вери Мојсија“, они нису верници јер су одбили веровати у веровесника кога је Аллах послао.

Након што је Аллах послао последњег од посланика, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавеза је свима да верују у њега. Господар је Тај који је послао Мојсија и Исуса, и Он је послао последњег од посланика, Мухаммеда. Ко не верује у посланство Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и каже: „Следићу Мојсија или Исуса“, тај није верник.

Није довољно да особа каже да поштује муслимане, нити је довољно да даје милостињу и помаже сиромашнима како би био спашен на ахирету. Напротив, мора бити верник у Аллаху, Његове Књиге, Његове посланике и Судњи дан, како би Аллах прихватио то од њега. Нема већег греха од ширка (многобоштва) и неверовања у Аллаху, одбацивања објаве коју је Аллах објавио или одбијања веровесништва Његовог последњег посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

Јевреји, хришћани и други који су чули за посланство Мухаммеда, Аллаховог посланика,

нека је Аллахов благослов и мир на њега, и одбили су веровати у њега и ући у ислам, биће у ватри пакла где ће вечно остати. Ово је суд који је одредио Аллах, а не човек. Узвишени Аллах је рекао:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ 6

Они следбеници Књиге који не верују и незнабошци, биће, сигурно, у ватри пакла, у њој ће вечно да остану: они су најгора створења. [Ел-Бејјине: 6]

С обзиром да је последња порука од Аллага спуштена човечанству, обавеза је сваког човека који чује за ислам и чује за последњу поруку посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да у њу верује, да следи његов закон и да га послуша у ономе што наређује и забрањује. Стога, онај који чује за ову последњу поруку и одбије је, Аллах неће од њега ништа прихватити, и биће кажњен на будућем свету.

Доказ за ово су речи Узвишеног Аллага:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ 85

„А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима.“ [Али Имран: 85]

И каже Узвишени Аллах:

﴿قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْٓا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا
نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوٓا۟
أَشْهَدُوٓا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ۝۶۴﴾

„Реци: ‘О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллаха не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружујемо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не сматрамо!’ Па, ако се они окрену, ви реците: ‘Будите сведоци да смо ми муслимани!’“ [Али Иман: 64]

Шта је муслиману потребно?

Муслиман мора веровати у следећих шест темеља вере:

Веровање у Узвишеног Аллаха, веровање да је Он Створитељ, Онај Који даје опскрбу, Управитељ и Власник свега, да нема сличног Њему, да нема ни жену нити дете, да је Он једини достојан обожавања, те да се не обожава нико поред Њега, и да је обожавање било кога мимо Њега, ништавно.

Веровање у анђеле као Божије робове, које је Он створио од светлости и учинио да неки међу њима доносе објаву веровесницима.

Веровање у све књиге које је Аллах објавио Својим веровесницима, попут Теврата (Торе) и Инцила (Јеванђеља) пре њиховог

искривљивања, и веровање да је Часни Кур'ан последња међу њима.

Веровање у све посланике, као што су Ноје, Абрахам, Мојсије, Исус и на крају Мухаммед, сви они су били људи, потпомогнути објавом и даровани су им знаци и наднаравности који потврђују њихову истинитост.

Веровање у Судњи дан је када ће Бог оживети све људе, од првих до последњих, и судити им. Верници ће ући у рај, док ће неверници бити кажњени и бачени у пакао.

Веровање у одредбу, као и веровање да Узвишени Аллах зна све што је било у прошлости и што ће бити у будућности, да је све записао, те да је све то Он хтео да се деси и да је све створио.

И да се Аллах обожава онако како је прописао, обављањем молитве, давањем зеката, постом и обављањем хаџа, ако постоји могућност да се то учини, а затим је потребно да се подучи својој вери, која ће бити извор његове среће на овом свету и његовог спаса на будућем свету.

Sadržaj

Ко је створио свемир? Ко је мене створио? Зашто? . 2	
Ко је створио свемир? Ко је мене створио? Зашто? . 2	
Господар, Творац, Величанствени	4
Тај Господар, Творац и Онај Који обезбеђује опскрбу је Узвишени Аллах.....	5
Особине и својства Господара и Творца	6
Господар који заслужује да буде обожаван поседује својства савршенства.....	7
Зашто нас је створио овај величанствени Створитељ? И шта жели од нас?	11
Зашто је било много посланика?	14
Особа не може бити верник док не поверује у све посланике.....	15
Шта је то Племенити Кур'ан?	16
Шта је то ислам?.....	17
Ислам је пут среће.....	20
Шта муслиман добија на овом и на оном свету?.....	21
Шта губи немуслиман?.....	22
Ко жели спасење на ахирету, мора бити муслиман, покоравати се Аллаху и следити Његовог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.	23
Шта је муслиману потребно?.....	26